

Тақризи

роҳбари илмӣ ба диссертатсияи Забирова Меҳринисо Элбеговна дар мавзӯи « Тасвири «боди сабо» дар ғазали асри XIV » барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.04– Таърихи адабиёт, равобити адабӣ пешниҳод шудааст. Душанбе, 2023. -173 саҳифаи чопи компюторӣ.

Диссертатсияи Забирова Меҳринисо Элбеговна ба таҳқиқи яке аз масоили камомӯхташудаи илми адабиётшиносии тоҷик - тасвирҳои шоирона бахшида шуда, тасвири боди сабо дар ғазали шоирони асри XIV, ки даврони равнақи ғазалсароӣ махсуб мешавад, мавриди таҳқиқи густарда қарор гирифтааст. Диссертатсия аз муқаддима, се боб, ки ҳар як доройи фаслҳои ҷудоғонаанд ва хулосаву рӯйхати адабиёт иборат аст.

Бояд зикр кард, ки шеършиносон каломи мухайял, образ, имож ё худ тасвирро ҷавҳари зотии шеър донистаанд. Аз ин рӯ, барои дуруст омӯختани поэтикаи шеър ва дарёфтани марому мақсади шоир бояд ба таҳқиқи тасвирҳои шоирона пардохт, зеро кашфи моҳияти асосии шеър - тасвири шоирона чун мифтоҳе хизмат хоҳад намуд, ки ба туфайли он дониш, маҳорат ва завқу салиқаи эстетикӣ суханвар муайян мегардад. Тасвири боди сабо яке аз тасвирҳои хеле густарда дар адабиёти форсии тоҷикӣ буда, аз устод Рӯдакӣ то ҷавоншоирони муосир ин боди хушнасимии бахорино ба гунаҳои мухталиф ба тасвир кашидаанд. Дар ғазали асри XIV тасвири боди сабо ба ҳадди камолӣ худ мерасад ва интиҳоби мавзӯ низ бо ин далел аст. Таҳқиқи тасвири “боди сабо” дар асри XIV имкон фароҳам меоварад, ки нақши ин образ дар адабиёти ҳазорсолаи мо ба дурустӣ таъин гардад.

Барои таҳқиқи амиқи тасвири муайяни шоирона бояд манбаъ, сарчашмаи пайдоиш ва инкишофи тақомули он муайян гардад, зеро бидуни донишҳои манбаи пайдоиши тасвир дарки ҳамҷонибаи он аз имкон берун аст. Забирова Меҳринисо Элбеговна тақия ба гуфтаи шеършиносон нахуст нақши тасвирро дар шеър таъин намуда, баъдан

бо истифода аз лугатномахову фарҳангҳои асримиёнагиву муосир ва шарҳову рисолаҳои тадқиқотӣ маъноӣ луғавию рамзии ирфонии саборо равшан намудааст. Таъйини маъноӣ луғавӣ ва рамзии ирфонии бодӣ сабо имкон дода, ки унвонҷӯ сайри таърихӣ пайдоиш ва тақомули тасвири бодӣ саборо то асри XIV ба дурустӣ муайян намуда, вазифа ва нақши онро то асри мавриди таҳқиқ мушаххас намояд.

Унвонҷӯ “бодӣ сабо”-ро ба ҳайси маърифат ва тасвири бадеӣ дар ғазалиёти шоирони асри XIV ҳаматарафа таҳқиқ намуда, хусусиятҳои бадеӣ ва арзиши маърифатӣ зебошинохтӣ онро ба дурустӣ муайян кардааст. Бино ба таҳқиқи унвонҷӯ, дар ғазали асри XIV ду тарзи тасвири бодӣ саборо мушоҳида мешавад: Дар қисмати аввал сабо ба сифати мабдаи тасвир ва дар қисмати дувум сабо ба ҳайси воситаи тасвир ба қор рафтааст. Муаллифи диссертатсия бо далоили илмӣ ва шавоҳиди шеърӣ собит мекунад, ки дар қисмати сабо ба сифати мабдаи тасвир, сухани шоирони бевосита дар бораи бодӣ сабо мушаххасот ва амалиёти он меравад, аммо дар қисмати дувум маънию мавзӯоти дигар ба воситаи сабо баён шудаанд. Ҳар ду қисматро унвонҷӯ вобаста ба тасвири сабо ба мативҳо тақсим намуда, ҳар яке онҳоро ҷудогона мавриди таҳқиқ қарор додааст. Масалан, дар зерфасли “Сабои орифона” мафҳуми рамзии ирфонии сабо қорқард шуда, усули қорбурд ва вазифаву мушаххасоти он дар ашъори шоирони орифи ин аҳд бо далелҳои илмӣ ва шавоҳиди шеърӣ собит шудааст.

Дар боби охири диссертатсия хусусиятҳои бадеии бодӣ сабо дар тасвирҳои шоирона, ки суханварони ин аҳд бо воситаи мафҳуми сабо офаридаанд, ҳаматарафа таҳқиқ шуда, арзиши маърифатӣ ва эстетикӣ онҳо муайян гардидааст. Муаллиф бо далелҳои илмӣ собит мекунад, ки қорбурди санъатҳои бадеӣ дар ғазали асри XIV ҳангоми тасвири сабо хеле устодона буда, дар як байт чандин санъат ба мушоҳида мерасад. Аз ҷумла, санъатҳои лафзӣ, ки аслан барои ороиши сухананд, аммо дар ғазали ин аҳд ин санъатҳо дар баробари санъатҳои маънавӣ барои ифодаи маънӣ низ истифода шудаанд. Унвонҷӯ аз моҳияти мавзӯ ба

хубӣ огоҳ аст ва донишу малакаи суҳаншиносии ӯ имкон дода, ки мавзуи мавриди таҳқиқро дар қиёсу муқобала бо назардошти талаботи поэтикаи суннатӣ ва адабиётшиносии муосир баррасӣ намуда, ба хулосаҳои дурусти илмӣ расад. Дар хулоса натиҷаи таҳқиқ ба таври мӯъҷазу ихчам пешниҳод шуда, ки аксар далоили илмӣ дошта, қобили қабуланд.

Хулоса, диссертатсияи Забирова Меҳринисо Элбеговна дар мавзуи «Тасвири “боди сабо” дар ғазали асри XIV» як кори илмӣ ба итмомрасида буда, метавон онро ба дифоъ пешниҳод кард.

Роҳбари илмӣ:

Доктори илми филология,
профессор

Исрофилниё Ш.Р.

Имзои Исрофилниё Ш.Р.- ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДДОТ ба номи С.Айнӣ

